

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 26 Ianuarie st. v.

Germania numai de Dumneșeu se teme!

Acesta e, în puține cuvinte, cuprinsul discursului rostit de principele de Bismarck.

Între milioanele de oameni, care au auzit aceste cuvinte, nu sînt decât foarte puțini, care simt amenințarea cuprinsă în aceste cuvinte, căci numai foarte puțini au în mintea lor prezente sguđuirile, prin care au trecut popoarele europene în timpul veacurilor de mai nainte, ear' actualul imperiu german are să fie măsurat cu măsura tuturor timpurilor.

Au mai fost în lumea aceasta oameni, care, răzimați pe puterea lumescă adunată în mâinile lor, puteau să dică, că numai de Dumneșeu se tem; amețiți însă de conștiința puterii lor atotcovirșitoare, dacă nu toți, cei mai mulți dintre dînșii nici de Dumneșeu nu s'au temut, și astfel prăvăliți au fost dela înălțimea, la care se aflau.

Sînt și astăzi mulți oameni, pentru care cuvintele principelui de Bismarck, nu sînt decât o frasă convențională.

Dumneșeu!?

Ce este Dumneșeu!?

Un gând, o închipuire, o vorbă!

Un imperiu, care are adunate la un loc trei milioane de oameni armați, are cascele pline de bani și mai e spriginit și de aliați, de ce să se mai teamă un asemenea imperiu!?

De mânia lui Dumneșeu, care a voit, precum dicea bătrânul împărat în ziua cea mai mare a vieții sale, ca puterea aceasta să se închege.

E peste puțină să fii om treaz și să ai puterea, pe care o are ați imperiul german, fără-ca să te cuprindă sentimentul, că e providențială originea puterii tale și că pe tine însuți te vei pierde, dacă nu vei face cuvenita întrebuințare de puterea ta.

Acest sentiment s'a manifestat în conducerea imperiului german în toate momentele mari ale vieții naționale germane: nu sîntem, își dic Germanii, de câte-ori își simt puterea, numai din înțemplare ceea-ce sîntem în lumea aceasta,

ci avem să împlinim o sarcină providențială.

Întocmai precum capetele în adevăr luminate, admirând ei înșiși vastitatea propriei lor înțelegeri, se înalță în momentele lor de supremă luciditate până la recunoașterea Dumneșeirii și se consideră pe sine drept ochiul lui Dumneșeu, astfel oamenii ajunși la putere covirșitoare, în momentele, când simt mărirea propriei lor puteri, se consideră pe sine drept brațul lui Dumneșeu.

Brațul, care poartă biciul, cum se credea Baiazid Ilderim, ori brațul, care ocrotesc, cum principele de Bismarck îl consideră pe bătrânul împărat al Germaniei.

„Sîntem tari ca nimeni în lumea aceasta, — dice cancelarul, dar' frica de Dumneșeu ne face să iubim pacea și să o păzim“.

Dar' dacă alții, care se simt și ei tari, deși poate mai puțin tari, se vor folosi de puterea lor, ca să asuprească pe cei slabi, să-i spolieze, să-i oprească din lucrarea lor firească, Germania va sta ea indiferentă.

Are Germania puterea ei cea mare numai pentru-ca s'o aibă și s'o susțină, ori o are și pentru-ca să execute aici pe pămîntul acesta voința lui Dumneșeu, în care crede, dela care își derivă puterea ei de care se teme?

Puterea germană are să rămână, dacă aceia, în ale cărora mâni este pusă, se vor folosi de ea potrivit cu interesele mari ale lumii noastre, și are să fie trecătoare, ca puterea genialului Bonaparte, dacă va fi întrebuințată potrivit cu impulsunile momentane ale celor-ce o au.

Ear' Germanii vor, ca puterea lor să rămână, Germanii se simt împinși spre o menire universală, Germanii țin să fie puși alături cu popoarele, care au creat epocă în dezvoltarea omenirii: aceasta e impresiunea, pe care ni-o lasă discursul principelui de Bismarck.

Și de aceea, ori-și-cît de adese-ori nu s'ar spune, nu trebuie să credem, că pentru imperiul german este indiferent, cum se desfășură evenimentele la gurile Dunării, în Carpați și în Balcani,

pe coastele Adriatiei și dealungul Dardanelor.

Nu se poate ca cineva să aibă o putere atât de formidabilă, cum este a Germaniei, fără-ca să se folosească de ea spre a face binele, fie răul.

Avem, dicem și acum, să ne temem cu toții de Germania, care nu se teme decât de Dumneșeu, fiindcă ea poate să ajute și e desial să nu ajute, pentru-ca să sacrifice.

Mulți vor fi primit din discursul principelui de Bismarck impresiunea, că Germania este gata să sacrifice Bulgaria.

Lucrul acesta e cu neputință.

Discursul cuprinde, ce e drept, o sentență adrobitoare asupra Bulgarilor, care nu s'au mulțumit cu pozițiunea ce li s'a creat în tratatul de Berlin.

De asemenea discursul admite înrîurirea covirșitoare a Rusiei în Bulgaria.

Bulgaria însă nu poate să fie pentru Germania un obiect de compensațiune, Germania nu poate să-i sacrifice nici Rusiei, nici păcii Bulgaria, pentru-că sacrificînd Bulgaria, sacrifică și România, sacrifică întreaga Peninsula-Balcanică, sacrifică în ultima analiză și monarhia noastră, care este amenințată în existența ei, dacă puterea Rusiei se întinde până în Marea-Mediterană, se sacrifică chiar pe sine, dacă îngăduie spul puterii rusești și slăbirea monarchiei noastre.

Nu poate să sacrifice Germania puternică pe cei slabi, fiindcă mânia lui Dumneșeu ar ajunge-o și pe ea.

Nu trebuie deci să înțelegem stăpînirea rusească, când principele de Bismarck dice, „că înrîurirea covirșitoare în Bulgaria va avea-o Rusia.“ Nu! căci tot atunci ne spune cancelarul, că Germania s'ar opune, dacă Rusia ar voi să-i valideze cu arma drepturile în Bulgaria.

Armele rusești n'au deci să între în Bulgaria.

Celelalte sînt tainele diplomației.

Germania își aruncă în cumpănă puterea și alianțele, pentru-ca să se încerce pe cale diplomatică un nou aranjament în ceea-ce privește Bulgaria. Va mai trece deci un timp oare-care

până la izbucnirea războiului, dacă, ceea-ce este mai puțin probabil, încercarea va fi zadarnică.

Deprimător nu poate deci să fie efectul discursului rostit de principele de Bismarck decât pentru prințul Ferdinand de Coburg și pentru susținătorii lui, fie ei în Bulgaria, fie afară de Bulgaria, deci și pentru casina națională din Budapesta.

Dar' monarhia noastră cu atât mai lesne scapă din încreșturile bulgare.

Discursul principelui de Bismarck.

Alături de sala de ședință a „Reichstag“-ului german a fost îndesuită încă cu mult înainte de a se începe ședința; în loja curții se aflau prințul Wilhelm și prințul Leopold. Loja diplomaților a fost toată ocupată.

Președintele de Wedell-Piesdorf a deschis ședința la ora 1 1/4. La ordinea zilei a fost proiectul privitor la contragerea unui împrumut pentru scopurile armatei.

Cancelarul imperiului principele de Bismarck: Luând ați cuvîntul, nu voi să recomand proiectul spre acceptare. Nu m'e tem că nu va fi acceptat și nu cred, că aș pute contribui ceva spre a spori majoritatea, cu care va fi acceptat și pe care atât în țară cît și în străinătate are să se pună mare preț. Eu cred, că domnii în fracțiunile lor au stabilit în ce înțeles au să voteze, și eu am deplină încredere în Reichstag-ul german, că ne vom reda această mărire a puterii noastre, ce până acum nu o am avut, la care am renunțat încetul cu încetul, nu în vederea raporturilor momentane, nu în vederea temerilor, ce ar pute să le producă ați opinia publică, ci apreciînd situația generală a Europei. De aceea voi să vorbesc mai mult despre aceasta din urmă, ca despre proiect. Nu o fac bucuros, pentru-că în afacerea asta, un cuvînt exprimat cu neprecăzuțiune, poate mult să strice, și multe vorbe nu pot să folosească mult, — voi să promovez numai clarificarea compatrioților noștri și a străinătății. M'e tem, că dacă nu voi vorbi, mai curînd voi mări decât împușina neliștirea opiniei publice și dispoziția nervoasă a populației noastre și a străinătății. Oamenii ar crede, că lucrul este atât de critic, că un ministru de externe nici nu se cutează a atinge situația. Eu m'aș pute mărgini a îndruma la declarațiunea, ce am făcut-o aci înainte de asta cu un an, de oare-ce de atunci încoace situația numai puțin s'a schimbat, și aci am un petec de jurnal, care după-cum cred, stă mai aproape de amicul meu Richter (Iaritate!) ca de mine și după el aș pute dezvolta lucrurile. În general voi să iau în privire punctele principale ce sînt expuse aici, cu acea declarație, că dacă lucrurile s'au schimbat de atunci încoace, apoi ele s'au schimbat mai curînd în spre bine decît în spre rău. Noi eram atunci îngrijii mai ales de un privilegiu de război, ce ni s'ar da din partea Francei. De atunci în Francia s'a retras un president iubitor de pace și i-a urmat un alt president iubitor de pace. Asta e deja un semn favorabil, că guvernul francez nu și-a vîrît mîna în pușca Pandorei, ci și-a pus un president iubitor de pace; afară de aceea în ministerul francez s'au petrecut schimbări, a căror însemnătate liniștitoare e mai puternică, decît această schimbare de president, care stă în legătură cu alte motive. Membrii ministerului, care și-au pus plaurile lor mai presus de pacea țerii și a Europei, au eșit și au intrat alții iubitori de pace. Eu o constat aceasta cu plăcere, pentru-că nu doresc a agita, ci a liniși opinia publică, și constat, că raporturile sînt mai pacifice, pentru-că au o înfățișare mai puțin explosivă, ca înainte de asta cu un an. Temerile care s'au ivit în decursul acestui an, s'au legat mai mult de Rusia, decît de Francia, și a bătut la ochi în special asprimea, cu care în decursul verii presa franceză și cea rusească a amenințat, înjurat și provocat. Dar' eu cred, că în Rusia lucrurile încă nu stau altfel ca în anul trecut. „Freisinnige Zeitung“ a accentuat, că în rîndul trecut am ȳis, că în decursul războaielor noastre noi nu am întrerupt prietenia noastră cu Rusia, că aceea din contră stă mai presus de orice îndoeală. „Freisinnige Zeitung“ a tipărit cu litere groase acest pasagiu și asta îmi ușurează provocarea la aceea. (Iaritate.) „Freisinnige Zeitung“ a sperat la toată întempleră, că între aceea eu mi-am schimbat vederile, și astăzi aș fi convins, că m'am înșelat în încrederea mea. Asta nu stă. Motivele, care ar fi putut da vre-un privilegiu pentru asta, zăceau parte în presa rusească, parte în concentrațiile de trupe rusești. Cât privește presa, nu sînt de părere, că aceea are în Rusia să însemne mai mult ca în Francia. În Francia ea este o putere, care înrîurează asupra hotărîrilor guvernului, în Rusia nu! În amîndouă casurile pentru mine presa e vîpșea de tipar, pe care nu punem preț. La spatele fiecărui articol al presei nu stă decît un om, care a purtat peana spre a scoate în lume un articol. Peana, care într-o foaie rusească independentă scrie un articol anti-german, n'are după spatele ei pe nimeni, decît pe unicul om, care face acel lucru în biroul său. Proiectorul, ce de obicei îl are o foaie rusească, este un funcționar mai înalt. Ambii trag foarte puțin în cumpănă față cu autoritatea Maiestății Sale a împăra-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Anacreontică.

De ce fugi, copilă, de mine?
Obrăzii tîi tîneri, ca tine,
Aprinși par de rumeni și plini
Ca roșele vară în grădini!

De ce fugi? Am dungi eu pe frunte,
Am pletele rari și cărunte?
Ca pîrul meu alb de ninsori
Nu-i alb nici un crîn între flori!

Sînt crîn eu, tu roșă de vară;
Și, flori cînd așezi tu 'n păhară,
Ce flori au un farmec mai plin
Ca rosa lipită de crîn?

G. Coghuc.

Cinci săptămîni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

Capitulul XII.

(Urmare.)

Trecerea strîmtoarei de mare. — „Moima“. — Conversația lui Dick și proiectul lui Joe. — Recept de cafea. — Usaramo. — Nenorocitul Maizan. — Muntele Duthumi. — Hartele doctorului. — Noaptea deasupra unui arbor de nopal.

Aerul era curat, vîntul moderat; Victoria se ridică aproape vertical pînă la o înălțime de 1500 urme, ceea-ce indică coborîrea cu 2 policare fără 5 linii a barometrului.

La înălțimea aceasta un curent mai pro-

nunțat începuse să mîne balonul spre Vest; ce privea minunată se desvîli în ochii călătorilor.

Insula Zanzibar se vedea întreagă în coloirea ei închisă ca pe un planiglob; câmpurile luau înfățișarea hartelor pistrițe de mostre; buchete mari de copaci indicau locul codrilor și al crîngurilor.

Indigenii apăreau ca insecte. Uralele și strigătele se perdură încetul cu încetul în atmosferă, numai chiar detunăturile tunurilor mai vibrau prin global balonului.

— Ce frumos e totul, — grăi Joe, întrerupînd pentru primădată tăcerea.

El nu primi nici un răspuns. Doctorul se ocupa cu observarea mișcărilor barometrice și cu notarea amănuntelor urcării.

Kennedy se uita în jos și nu se sătura de priveliștea rară. Razele soarelui le veniră foier într'ajutor, expansiunea gazului crescînd, „Victoria“ ajunse o înălțime de 2500 de urme.

„Resolute“ apărea de aici ca o barcă mititică și țîrmul african se deosebia spre apus printr-o linie gigantică de spumă.

— Dr. nu vorbiți? — ȳise Joe.

— Noi primim, — răspunse doctorul,

îndreptîndu-și ochianul spre uscat.

— Dar' eu trebuie să vorbesc.

— După-cum îți place, Joe, vorbesc

cît îți place.

Și Joe își compuse un registru întreg de interjecțiuni. Ah, — ui, — vai, — hm și alte de felul acestora îi eșiau numai așa dintre buze.

În vreme-ce plutiau deasupra mării, doctorul află de bine să stee la înălțimea aceasta;

de aci se puteau observa țîrmurile într-o distanță mai mare; termometrul și barometrul acățate în interiorul cortului, erau nelincetate în ochii doctorului; un al doilea barometru sta pe din afară, el avea să servească în vreme de noapte.

După două oare ajunse Victoria cu o celeritate de peste 8 mile deasupra țîrmurilor africane. Doctorul decise a se apropia de pămînt; el moderă flacăra foilor și în curînd se cobori balonul pînă la 300 de urme dela pămînt.

Călătorii se aflau peste Moima, așa se numesc partea aceasta a țîrmurilor de Ost; îngrădiri dese de arbori rădăcinoși scutiau țîrmurile, marea scălătită lăsa să se vadă țesătura rădăcinilor roase de colții Oceanului Sudic. Departe de Nord-Vest se vedea înălțindu-se vîrfurile muntelui Nguru. „Victoria“ trech peste un sat, care îl recunoscu doctorul ca fiind Caole. Poporațiunea adunată erupse toată în sbierături groaznice de ură și turbare; dar' zadarnic se împușcară săgeți în contra acestui bălaur aerian, care plutia maiestatic peste toate aceste neputincioase manifestări.

Vîntul se întoarse spre Sud; dar' doctorul nu se neliștî pentru direcția aceasta; ea din contră îi permitea să urmărească calea făcută de căpitani Burton și Speke.

Kennedy deveni în sfîrșit tot atât de vorbăreț ca și Joe; ei își repetau reciproc exclamațiile de surprindere.

— Jos cu poștele! — ȳise unul.

— Jos cu vapoarele! — ȳise celalalt.

— Jos cu tenurile! — reflectă Ken-

nedy, — cu care traversezi țîrile fără de a le vedea.

— Dar' balonul, asta-i o vorbă! — continuă Joe; — nici nu observi cum dai înainte și natura se ostenește ea înșasi de a se desfășura înaintea ochilor.

— Ce privești! Ce minune! Ce farmec! Un vis în vînduh!

— Oare n'ar fi bine să dejunăm, — ȳise Joe, — cărui îi făcî aerul apetit.

— Idea nu-i rea băiete!

— O, cu pregătirile nu o să pierdem multă vreme; biscuit și carne de conserv.

— Și cafea după plac, — adaose doctorul. — Eu îți permit să te folosești de focul aparatului meu; este destul. Și astfel n'avem să ne temem de incendiu.

— Ar fi grozav, — reflectă Kennedy. — Par'că avem un sac cu praf de pușcă peste capul nostru.

— Adece nu tocmai, — răspunse Fergusson, — dar' dacă s'ar aprinde gazul, s'ar mistul încetul cu încetul, ear' noi am căde, ceea-ce se, înțeleg că ar fi o aspră lovitură pentru planurile noastre. Dar' n'aveți nici o grije, balonul nostru este hermeticese închis.

— Ei, dar' să dejunăm, — ȳise Kennedy.

— Eată d-lor, — ȳise Joe, — și pof-tindu-vă la masă o să vă pregătesc o cafea, de care n'o să uitați cu una cu două.

— E un lucru constatat, — ȳise doctorul, — că Joe între o mie de virtuți, are și talentul deosebit de a pregăti această beutură excelentă. El o pregătește din o mixtură de diferite soiuri, pe care însă nici cînd n'a voit să mi le spună.

— Apoi d-le, fiindcă sîntem sub cerul liber, pot să vă comunic receptul meu. Nu e decît un amestec de pîrți egale de Mocca, Bourbon și Rio-Hunze.

Cu cîteva momente în urmă Joe servi trei tase fumegînde, care încheiară un dejun îndulcit de veselia mesenilor; după aceea își ocupară cu toții posturile de observație.

Regiunea se caracteriza printr-o fertilitate extraordinară. Cărări înguste și încurcate se perdeau sub boltitura cea verde a codrilor. Balonul sbura peste câmpuri, care erau acoperite cu tutun, porumb și orz gata de a fi secerat; în dreapta și în stînga câmpii întinse de urez cu cotoare oable și frunze purpurii. Oi și capre închise în staule îngrădite cu pociumbi tari, prin care se scutiau de colții leopardului, — se puteau vedea din înălțime. O vegetație îmbelșugată umplea solul respirator de grăsi. În sate nenumărate se repetau scenele sgomotoase de spaimă la vederea „Victoriei“, și doctorul Fergusson se ținea cu precauțiune afară de bătaia săgeților; indigenii adunați în giurul colilor îndesate urmăreau pe călători timp îndelungat cu zadarnicele lor înjurături.

Pe la ameați luînd doctorul harta în mînă constată, că balonul se află deasupra țerii Usaramo. Solul era semănat cu nuci de cocos, pepeni și bumbac, peste care părea că „Victoria“ lunecă numai. Joe află, că vegetația aceasta este foarte naturală, de oare-ce dînșii se aflau doar' în Africa. Kennedy zări iepuri și prepelețe, care par'că umblau anume, ca să iee cîte o împușcătură, dar' ar fi fost numai praf prădat, căci nu era chip a aduce vînatul în balon.

tului. În Rusia o foaie n'are aceeasi influență asupra opiniei publice ca și în Franța. Față cu vocile din presa rusească am înțeles dovețile împăratului Alexandru. După ce de curând am avut din nou onoare a fi primit de către el în audiență, m'am convins, că împăratul Rusiei nu nutrește intenții războinice în contra noastră și n'are de gând să poarte cu noi o luptă ofensivă. Presesi rusești nu dau credință. Vorbilor împăratului Alexandru dau credință și mă încred în ele necondiționat. Dacă fi pun pe amândoi în cumpănă, presa rusească se aruncă la înălțime ca o peană și împăratul are greutatea hotărâtoare.

Acum viu la o altă cestiune, la cestiunea concentrării de trupe. Aceste nu sînt pentru noi un lucru nou. Ele s'au înțelept mai înainte într-o măsură mai extinsă și s'au ivit anume dela 1879 încoace. Are foarte ușor aparența, ca și-când aceasta concentrare de trupe în apropierea graniței germane și austriece se face numai cu intenția, de a năvăli asupra noastră și de a ne ataca nepregătiți. Ei, aceasta nu o cred! Înainte de toate nu zace în caracterul monarhiei rusești și ar sta în contradicție cu declarațiunile sale; și apoi și scopul și succesul ar fi foarte greu de înțeles. Rusia nu poate avea intenția de a cuceri provincii prusice. Eu cred, că nici provincii austriece. Eu cred, că Rusia are destui supuși polonezi, și nu voese să le mai înmulțească numărul. A neceta altceva ar fi și mai greu, nu există nici o cauză, ce ar îndemna pe Rusia a năvăli asupra vecinilor sei, și eu merg așa de departe cu încrederea, că sînt convins, că chiar dacă noi — ceea-ce actualul guvern nu intenționează — am fi încurcați într'un războiu francez, lui imediat nu i-ar urma un războiu rusec. Întors, dacă am fi încurcați într'un războiu rusec, acestui de sigur i-ar urma cel francez. Nici un guvern francez n'ar fi destul de tare spre a-l împede, chiar dacă nu i-ar lipsi bunăvoința; dar față cu Rusia declar încă astăzi, că eu nu mă aștept la o năvălire și nu revoc nimic din ceea-ce am spus acum e anul. D-Voastre veți întreba, de ce se fac atunci concentrările de trupe rusești? Ei, aceste sînt întrebări, asupra cărora eu nu pot să cer deslășiri dela oficiul de externe. Concentrări de trupe sînt după părerea mea aparițiuni, asupra cărora nu se cer explicațiuni categorice. Despre motivele acestei proceduri rusești nu pot să câștig declarațiuni autentice dar pot să-mi fac ideile mele ca unul, care de un veac de om cunosc politica externă și cea rusească. Eu presupun deci, că cabinetul rusec are convingerea — și aceasta va fi motivată, — că în cea mai de aproape criză europeană, ce ar pute să se ivească, greutatea vocii rusești în areopagul diplomatic al Europei va cumpeni cu atât mai mult, cu cât Rusia își va împinge trupele sale către granița vestică. Rusia ca aliat și ca dușman e cu atât mai iute, cu cât stă mai aproape de granițele vestice cu trupele ei principale.

Criza cea mai probabilă, care ar pute să izbucnească e cea orientală. Și dacă această criză într'adevăr va izbucni, noi nu sîntem cei dintâi interesați. În acest cas noi,

fără ca să violăm îndatoririle noastre, vom fi în pozițiune să așteptăm ca puterile cele mai de aproape interesate la Marea-Mediterană și la Levante să-și facă cei dintâi deciziunea și să hotărască, dacă vor să se impace ori să se războiască cu Rusia. Dar noi în cestiunea orientală nici în cazul prim nici în cel de al doilea nu sîntem principalii interesați. Ori-ce putere mare, care vrea să ese din cadrul ideilor sale, și vrea să aibă rol conducător afară de terenul pe care i-l-a dat Djeu, face o politică de putere ear' nu de interese. Noi aceasta n'o vom face. Dacă criza în Orient va izbucni, noi, înainte de ce ne-am pune în poziție, vom aștepta ca să vedem atitudinea, pe care o vor observa puterile interesate. Aceasta nu e însă o cauză ca să privim situațiunea atât de îngrijată, sau că numai situațiunea momentană ne îndeamnă la înulțirea atât de puternică a forțelor noastre.

Eu aş despărți cu deservire de această cestiune chemarea a doua a landwehr-ilor. În situațiunea de față nu mai e vorba de o instituțiune interinală sau momentană, ci de una stabilă. Sper că dacă vă gândiți împreună cu mine la pericolele de războiu, de care am fost amenințați în cei din urmă 40 de ani, veți convinge, că ceea-ce facem acum n'o facem pentru prezent, ci pentru viitor. Primul pericol de războiu, de care am fost amenințați, a fost în 1848, când s'au nimerit zăgăzurile, care arată direcțiunea curgerii apelor line. Primele zile ale lui Martie au fost strigate de războiu contra Rusiei. Îndată după aceasta, prea de tot aproape, a fost pericolul ca să intrăm într'un mare războiu european. Cred, că e inutil de a aminti, că acel pericol de războiu a fost depărtat în 1850 prin tratatul dela Olmütz. După aceasta în 1853 au început a se ivi semnele războiului de Crimeea. Și acest războiu a durat dela 1853 până la 1856, ear' noi în timpul acestui războiu am stat chiar la marginea povârnișului să nu dă la prăpastie. Îmi aduc aminte, că pe acele vremuri dela 1853 până la 1856 am fost nevoit ca să umblu ca un pendul între Francfurt și între Berlin, pentru-că marimismul rege, în încrederea cu care m'a distins pe acele timpuri, când presiunile puterilor apusene i-au fost prea insuportabile, m'a folosit ca pe reprezentantul politicii independente; care în timpul războiului de Crimeea, ce a ținut până la 1856 și s'a terminat cu pacea de Paris, — ni-a creat o adevărată Canossa și am fost într'un neînterupt pericol de războiu. Atunci n'am avut nici o cauză ca să ne arătăm o putere mai mare, decum în realitate am fost. Aceasta a avut loc în 1856. În 1857 s'a ivit cestiunea de Neufchâtel. Eu am fost trimis încă în primăvara anului 1857 în Paris ca să negociez cu Napoleon în privința trecerii armatei prusiane în contra Elveției. Fiecare se poate convinge, că aceasta era să fie o cestiune de războiu dacă Napoleon s'ar fi învoit la ea. Napoleon de altminteală era gata să se învoiască cu aceasta. Negocierile mele s'au terminat cu împăcarea regelui. Pericolul războiului a existat și în acel an. Tot pe acele timpuri ne-a amenințat războiul italian, care a și izbucnit după un an și care pe noi ne-a făcut să intrăm într'un grozav războiu european. Și astfel am fost amenințați de pericolul războiului până pe la anii șeszeci.

(Va urma.)

Echivalentul de competențe erariale.

(Urmare.)

II. Scutirile.

Sînt persoane și sînt lucruri, adecă averi scutite de echivalent.

Drept lucruri scutite de echivalent au să fie considerate toate cele-ce fac parte din *fondul instruct* al vre-unei averi nemiscătoare. Legea, ce-i drept, nu le scuteste pe aceste, dar în practică ele sînt scutite, de oare-ce în blanchetele oficiale nu e rubrică pentru ele, astfel nici se cere să fie cuprinse în fasiune.

În virtutea §-lui 24 din Art. de lege XXVI din 1881 au anume scutire de echivalent:

1. Fondurile care se află sub administrațiunea guvernului.

2. Aceia dintre posesorii ori usufructuarii averilor supuse echivalentului, al cărora venit curat total nu trece peste 400 fl.

Astfel comunele, fondurile, reuniunile, corporațiunile și în genere persoanele juridice, care nu au venit mai mare ca 400 fl., pot să ceară a fi scutite de plătierea echivalentului, dar fasiunea tot trebuie să o facă, de oare-ce scutirea nu li se poate acorda decât pentru cazul, că venitul total nu e mai mare ca 400 fl.

Trebuie de asemenea să avem în vedere, că scutirea nu li se poate acorda decât aceluia, care n'au decât veniturile rezultate din averea supusă echivalentului; aceia, care au și alte venituri nu sînt scutiți.

La stabilirea venitului curat se scad din venitul întreg al averii numai dările directe și cheltuielile de exploatare.

3. Societățile pe acțiuni și în genere întreprinderile comerciale nu pot să ceară scutirea de echivalent decât în cazul, dacă ele sînt constituite numai pentru timpul vieții membrilor ori a moștenitorilor sei sau pentru un period, care nu trece 15 ani.

4. Scutite de echivalent sînt toate imobilele, care nu sînt supuse la dare directă, cum sînt drumurile, căile, ulițele și pietele, canalurile de tot felul, dălmeele de apărare, cimitirurile (mormintii), grădinile publice, așa numitele școli de pomi, bisericele și în genere localurile, în care se ține serviciu dumnezeesc, zidurile publice, care nu aduc venit, cum sînt casele comunale până la palatele ministeriale, zidurile destinate pentru instrucțiune, începînd dela școlile sătesci până la universități, locuințele preoților și ale învățătorilor, căsările, zidurile, care servesc de grajduri, hambare, grănare, locuința pentru argați ori, la fabrici, drept locuințe neînchiriate pentru lucrători, spitalele, asilurile de copii ori infirmi, — în genere averile care nu aduc venit, ci servesc pentru scopuri publice, scopuri de binefacere ori au să fie considerate drept apertinenții ale altor averi.

Aceste au să fie cuprinse și ele în fasiune, dar se scad din averea totală și se cere scutirea pentru ele.

Nu se poate însă cere scutirea pentru averi, care numai pe un timp oarecare sînt scutite de darea directă, nici pentru acele părți ale averilor scutite, care aduc venit. Astfel, dacă o parte din

casele comunale, din zidurile școlare și în genere o parte din vre-o avere cu destinațiune publică e dată în chirie, în arîndă, dacă aduce un venit oarecare, pentru această parte încetează scutirea de echivalent pe timpul, căt ține venitul.

5. Scutite de echivalent mai sînt și averile nemiscătoare comune, care sînt folosite în comun, dar au să fie considerate ca averi particulare încă nedespărțite. Astfel sînt *imașurile, bătăturile, locurile de păscut* ale fostelor comune urbariale. Căci aceste nu sînt proprietatea încă nedespărțită a proprietarilor de pămînturi și de case. Cine cumpără o casă ori o porțiune de pămînt, cumpără și dreptul asupra părții ce i-se cuvine din imaș și capătă la comasarea partea aceasta.

(Va urma.)

Un act de dreptate.

Onorate Domnule Redactor!

Din replicile d-lui avocat Iosif Crișianu și protopresbiterului Ioan Gall din Abrud, apărute cea dintâi în Nrul 270 al „Gazetei Transilvaniei“ și Nrul 283 al „Tribunei“; ear' cea din urmă publicată în Nrul 287 tot al acestui ziar, făcută anonimului „Cunctator“, care mai târziu s'a adevărit a fi învățătorul dela școala supusă imediatei mele inspecțiuni, — ar resulta, că eu la această școală aș suferi pe un individ cu moralitate compromisă, și fiindcă aceasta aruncă o umbră asupra persoanei mele atât ca director natural al școlii, cât și ca președinte al comitetului parochial, — Vă rog atât în interesul adevărului, cât și al reputațiunii mele și a corporațiunii, al cărei cap mă aflu, a face loc în unul din Nrul ziarului nostru „Tribuna“ următorul extras din protocolul ședinței extraordinare a comitetului parochial:

Comitetul parochial român greco-oriental din Bucium-Cerbu cu regret ia cunoștință de cuprinsul replicilor făcute în zărele noastre de publicitate de sub Nr. 270 al „Gazetei Transilvaniei“, Nrul 283 și 287 al „Tribunei“ din anul trecut, față cu învățătorul nostru dl Georgiu Candrea, — și cu deosebire de cea subscrisă de șeful tractului Reverendissimul domn Ioan Gall, carele dacă a avut astfel de cunoștințe despre conduita morală a învățătorului nostru, trebuia la timpul seu a ni-o aduce la cunoștință spre a ne feri școala de un astfel de individ, — sau dacă aceasta în decursul timpului i-a venit la cunoștință, avea de datorința a procede pe calea sa, și a nu suferi înecubarea gangrenii în inimile nevinovate ale micuților noștri băieți, și a susține vađa școlii noastre de aici, carea până acum s'a bucurat de cel mai bun renume.

Încât acest comitet are cunoștință — și s'a putut convinge chiar și din atestatele de conduita sa morală de pe la autoritățile confesionale școlare, pe unde a fost până în timpul ce a devenit învățător la noi, și anume: din atestatul de dno Orăștie 25 August 1886 și celui din Câmpeni dela 18 August Nr. 38 — 1886, care ambele se află în copie la acest oficiu parochial, — declară cu toată serioșitatea și solemn: că purtarea învățătorului nostru Georgiu Candrea, și de când se află în parochia noastră — nu numai că nu e compromisă întru nimic, ce doară ar aduce și numai umbra despre vre-o faptă

imorală, ci din contră este o persoană cu purtări exemplare, carele poate servi de model colegilor sei, atât în privința morală cât și în privința diligenței întru instruirea elevilor.

Din ședința comitetului parochial extraordinar ținută la 17 Ianuarie 1888.

Ioan Todescu, paroch, ca director școlar și președinte al comitetului parochial. Alexandru Damșu, Georgiu Tomșușur, Ioan Dandea, Ioan Dancu, Ioan Jurju, Iosif Jurca per Todescu, submembri ai comitetului parochial.

CRONICĂ.

Dela Curte. Principele de Coroană a petrecut alaltăieri în apropierea castelului Schönbrunn la o vînatore de vulpi. Maiestatea Sa Monarcul a plecat astăzi înainte de ameași cu trenul separat al căilor ferate austro-ungare, din Viena la Budapesta.

Numiri. Protonotariul onor al comitatului Mureș-Turda, David Máriaffy, i-s'a conferit titlul și caracterul unui conceipient ministerial.

Încă nu e mort Clujul. În decursul lunii Ianuarie a. e. tribunalele din Cluj i-au înmulțit actele cu 19 casuri criminale, ear' capitanatul polițienesc a avut fericirea de a înregistra prin protocoalele sale 54 de abateri dela lege. De altcum temericii încă nu stau cu mâinile în sin, căci numărul celor „aleși“ ai Clujului s'a înmulțit în Ianuarie cu 19 „chemări“, toți conscii de înalta lor misiune de a ajunge cu timpul în furci.

Ministrul de războiu. Bylandt-Rheidt a primit un concediu pe timp nedeterminat pentru restabilirea sănătății sale. Diarele maghiare pretind, că acest concediu e un semn, că Bylandt-Rheidt în curînd va demisiona. Se vorbește prin unele cercuri, că viitorul ministru de războiu are să fie ori baronul Fejérváry, ministru de honveți ungurese, ori generalul König.

Pensiuni militare în România. Precom ministeriul de finace a depus, în ultima sesiune a camerei, un nou proiect de pensii civile, tot astfel și ministrul de războiu se pregătește a aduce înaintea viitoarelor corpuri legiuitoare o îmbunătățire și o îndreptare a actualelor pensii militare. Un proiect se lucrează acum în birourile ministeriului de către colonelul Rădulescu.

Pod peste Dunăre. Ministrul lucrărilor publice din România, Aurelian, este decis de a cere avizul eminentului inginer francez, Lespesse, asupra planului pentru construirea podului de peste Dunăre.

Cutremur de pămînt. Vineri noaptea spre Sămbătă, cam pe la două oare, s'a simțit un cutremur cam tăciol în orașul Galați din România. Din fericire însă nu e nici un accident de înregistrat.

Cairoli, fost prim-ministru al Italiei, e greu bolnav. Doctorii au declarat, că nu mai au nici o speranță la viața marelui bărbat de stat italian.

De ale timpului. Peste tot domnesce în Europa-ostică un timp moale, mai mult noros și cu vînturi. Prin ținuturile noastre sînt de a se aștepta zile neliniștite, cu zăpadă, dar' domoale.

Aeronauții înaintau cu o celeritate de 12 mile*) pe oară și ajunseră în curînd sub 38°20' de lungime deasupra satului Tunda.

— Aci, — dîse doctorul, — fi prînsără pe Burton și Speke nise friguri vehemente, încât crezură un moment, că expedițiunea lor e perdută. Și erau încă foarte aproape de țărîmuri, când esofarea și lipsele începură a-i strîi.

În realitate domnesce prin regiunea aceasta fără încetare malarie; doctorul putea să încungure această boală numai ridicându-se peste miasmele pămîntului mocrilos, din care soarele ferbinte sorbia toate exhalățiunile.

Din când în când se zăria câte o caravană, odihnindu-se într'un „Craal“, spre a-și continua calea în recoreala serii. Aceste sînt nise locuri îngrădite și întărite, în care se scutesc neguțătorii nu numai în contra animalelor sălbatică, dar' și în contra triburilor jefuitoare ale țerii. Se vedeau pe jos indigeni alergând, care apoi la vederea „Victoriei“ se risipiau. Kennedy ar fi voit să-i privească mai de aproape, dar' Samuil se opunea constant acestui plan.

— Căpeteniile lor sînt armate cu muschete, — dîse el, — și balonul nostru ar fi o țință prea potrivită, pentru de a trage un glonț în el.

— Gaura unui glonț ne-ar face să cădem? — întrebă Joe.

*) Aci precum și în cele următoare sînt de a se înțelege totdeauna mile geografice, din cari patru fac un mil de-al nostru. Trad.

— Imediat nu; dar' în curînd găuricea ar deveni o spărtură mare, prin care ne-am perde tot glăsul.

— Așadar' se ne ținem în distanță cuvenită de păgânii aceștia. Oare-ce cugetă dinții când ne ved pe noi plutind în vîzduh? Eu cred, că ei cam stau în dungi de a ne adora.

— Adoreze-ne cât le place, — răspunse doctorul, — dar' numai de departe. Nu putem decât să câștigăm astfel. Vedeți regiunea începe să se schimbe; satele devin mari rari, copacii rădăcinoși au dispărut; în lăptimea aceasta geografică nu mai cresc. Solul e plin de dealuri și arată, că ne apropiem de munți.

— Într'adevăr, — dîse Kennedy, — mi-se pare, ca și-când aș vedé câteva înălțimi pe partea aceasta.

— Da, spre apus . . . Acele sînt lanțurile prime ale Urisarei, fără îndoială, muntele Duthumi, în dosul căruia sper, că ne vom pute scuti peste noapte. Voiu încălți mai bine foii, trebuie să ne ținem, la o înălțime de 5—6 sute de urme.

— Ce idee grandioasă din partea d-voastre d-le doctor, — dîse Joe, — treaba nu-i nici grea nici ostentioasă, întorci o clapă și ajunge.

— Aci ne va fi mai plăcut, — dîse vîntorul, după-ce se ridică balonul, căci reflexul razelor de soare de pe nășipul cel roșu de jos, deveni insuportabil.

— Ce mai arbori grandioși, — strigă Joe, — și totuși sînt naturali! Căt e de frumos! Mai puțin de o dusină din ei formează deja o pădure.

— Arborii aceia se numesc „pănea mai-muțelor“, — răspunse doctorul Fergusson, — vedeți unul colo, al cărui trunchiu va fi avînd la 100 de urme în circumferență. Poate tocmăi arborele acesta va fi fost, la ale cărui picioare fu ucis la anul 1845 Francezul Maizan, căci sîntem deasupra satului Deie la Mhora, până unde venise acesta singur; el fu prins de mai marele țerii, legat de picioarele unui arbore de acest soi și harapul îi tăia încet mîinile și picioarele, în vreme-ce se cănta de războiu! apoi îi tăia gîtul, mai stete până își ascuți cuțitul și-i rupse capul nenorocitului înainte de ce ar fi apucat să-l taie cu totul. Bietul Francez nu avea decât 26 de ani!

— Și Franția nu a răsunat o astfel de crimă? — întrebă Kennedy.

— Franția a protestat; Saidul din Zanzibar a făcut tot posibilul, pentru dea prînde pe ucigașul, dar' nu i-a succés.

— Nu-mi place să stăm pe aci, — dîse Joe. Trebuie să ne urcăm mai sus, credeți-mi d-le.

— Bucuros Joe, cu atât mai virtos, căci sîntem în fața muntelui Duthumi. Dacă socotelile mele nu mă înșală, pe la 7 oare vom fi trecut deja peste dînsul.

— Noaptea nu o să călătorim? — întrebă vîntorul.

— Nu, dacă numai se poate; cu precauțiune și grije s'ar pute face, dar' nu ajunge să sburăm numai pe deasupra Africeii, trebuie să o și vedem.

— Pană acum nu ne putem plînge dl meu. Pămîntul pe aici în loc să fie pustiu,

e cel mai cultivat și mînos din toată lumea!

Apoi se le mai creși geografilor!

— Stai numai Joe, stai; o să vedem noi mai târziu.

Pe la șapte oare seara Victoria se afla în fața muntelui Duthumi; pentru de a trece peste el ea trebuia să se înalțe mai bine de 3000 de urme în aer și spre a face aceasta n'avea doctorul decât să înalțe temperatura numai cu 18 grade. Se poate țice, că el își guverna balonul într'adevăr numai cu mîna. Kennedy îi spunea ce împiedicînt era de a se delătura, și Victoria se înalță în aer și trecu peste munte.

La opt oare ea se cobora pe partea opusă, care era mai puțin peziș; ancorele se aruncară din gondolă, și una care nimeri între crengile unui nopal gigantic se înclăștă aci.

Joe se lăsă pe funie în jos și o înțepeni cu cea mai mare grije. Cu ajutorul scării de mătășe ce i-se aruncă, se sui earăși cu ușurință înapoi. Balonul rămase aproape nemiscat de oare-ce se aședase vîntul de Ost.

Se puse cina; ear' călătorii înflințați de calea lor aeriană, mîncară căt șapte.

— Ce cale am percurat aci? — întrebă Kennedy înghițind nise îmbucături periculoase de mari.

Doctorul statori prin observațiuni astronomice punctul unde se aflau și luă apoi în mîna harta excelentă, care-i servia drept conducător; ea aparținea la atlasul celor mai recente descoperiri în Africa, edat de amicul seu în Gotha, care îi trimise opul prețios. Atlasul acesta avea să-i servească doctorului

în decursul întregii călătorii, căci el conținea călătoria lui Burton și Speke la locurile cele mari, — Sudanul după doctor Barth, Senegalul inferior după Guillaume Lejean, și delta Nigrului după doctorul Baikin.

Fergusson mai avea la sine și un op, care conținea tot ce se scia până atunci despre Nil, el era intitulat: „The sources of the Nile, being a general survey of the basin of that river and of its head stream, with the history of the Nilotic discovery by Charles Beke, Th. D.“

El mai era și în posesia hartelor excelente, care au apărut în Analele societății geografice din Londra și astfel nu putea să-i scape nici un locșor din regiunile descoperite.

Consultându-și harte, află, că Victoria percurse o cale de două grade, adecă de 120 mile spre apus.

Kennedy observă că direcția înclină spre meadăzi. Dar' inclinarea aceasta îi venea doctorului bine la socoteală, căci el voia să urmeze căt numai se putea urmele predecesorilor sei.

Se decise, ca noaptea să se împarte în trei perioade, ca fiesce-care să stee sentinela în vreme-ce vor dormi ceilalți doi. Doctorul avea să iee paza la 9 oare, Kennedy la meșul nopții, ear' Joe la 3 oare dimineață.

Kennedy și Joe se întînseră deci învîluiți în stralele lor sub cort și admiră liniștiți, în vreme-ce doctorul Fergusson păzia.

(Va urma.)

Din moștenirile anului 1887.

Certege (munții-apuseni), 26 Decemv. v. 1887.

În numărul 286 din „Tribuna”, unul sub numele „Argus”, se plânge despre nedreptățile și asupririle ce vin peste poporul din munții-apuseni față cu pășunăturile erariale, ba încă aruncă reul provenit asupra mea și a tatălui meu, citind, că am urcat prețul pășunăturilor; desciind starea lucrului, din care se vede, că e de tot străin în afacerea pășunăturilor, sau voescă a mistifica adevărul, sau a spune neadevăruri: la care vin a da deslușire.

Pășunăturile, care în 19 și 20 Decemvrie st. n. a. c. prin oficiul silvanel din Gileu s'au dat în arandă pe calea licitațiunii, nu aparțin cercului Câmpeni, ci sunt pe hotarul comunei Măgura, care comună se ține de comitatul Cluj, și aceste pășunături poporul din câteva comune ale cercului Câmpeni le-a folosit nu prelungă taxă, cum dă „Argus”, ci le-a cumpărat prin licitațiune, precum se vede din protocolul de licitațiune din 6 Maiu 1853, a căruia copie se află în arhiva mai multor comune, care și eu îl pot arăta lui „Argus” ca să se lumineze; și dacă „Argus” e om harnic, de ce în timp de 14 zile înainte de licitațiune nu a făcut pași, ca să nu se liciteze, ci să rămână la comune?

Că a făcut ofert tatăl meu e drept, dar „Argus” nu au vădut bine suma din ofertă precum nici suma câtă s'a ridicat prin licitațiune, de oare-ce diferență între sume e 100 fl. v. a. și acesta a făcut-o din motiiv, că în anul 1886 s'au dat prin oficiul silvanel din Câmpeni prin licitațiune pe 3 ani pășunăturile erariale de pe hotarul comunelor Bistra, Câmpeni și Certege, la care licitațiune am fost eu și primarul din Bistra și alți proprietari, care am licitat, însă prin ofertă le-a luat Jidanul Lövy și așa în anul 1887 am sosit toți proprietarii din aceste comune pentru pășunate în loc de 170 fl. la care sumă ridicase noi licitațiunea aproape 600 fl.; acum încă ne-am temut că o vom păți-o ca atunci.

Să-și aducă aminte „Argus”, că pretorul cercului a dis, fiind de față mai mulți: nu vey amestecă la licitație, ci lăsați să cumpere numai unul și acesta să dea reversul la comune, că le va da lor pășunăturile cu prețul cu care îl cumpără de la erar, și ce răspuns a primit de la oameni luminați ca și „Argus”, „că nu ne trebuie tutorat”, și aceasta au dis-o numai din poftă de a cumpăra; însă vădend că nu pot cumpăra au dis, că sunt însărcinați de comune, ca tot comunele să poată face apelăția, dar unde se apelezi și contra cui? Când înainte și după 1853 tot cu licitațiune s'au vândut aceste pășunate că au fost însărcinați o minte „Argus”, de oare-ce în reprezentățiunile comunale nici vorbă nu a fost de aceasta. Apoi despre aceea, că tatăl meu a trăit cu vândare de scaune și a mănăcat mălaiul stăut și mucedit nu e rușine, ci laudă, că a putut ajunge prin stăruința sa și nu a altora, ca la bătrânețe să mănânce pită albă și moale; să aibă grije „Argus”, care prin alții s'a ridicat, ca lui la bătrânețe să nu-i piarscă mălaiul stăut și mucedit.

Că de când e jude numai pentru sine a lucrat, poftescă și vadă „Argus” fapte din comuna Certege, care prin stăruința lui a căpătat comuna partea sa de pădure în 1878 și așa a manipulat-o de a rescumpărat regalul și firez de la erar, ba astăzi comuna Certege are un venit de 1500—1800 fl. v. a. din care se acoper spețele comunale, și pădurea comunei Certege e cea mai frumoasă și nedevastată din a tuturor comunelor din munte.

Mai departe dăce, că eu am urcat prețul pășunăturilor în munții contelui Andrássy, e o minciună și se-i fie greață de sine lui „Argus” a și vorbi de aceste, de oare-ce aceste pășunături nu se dau pe calea licitațiunii, ci din mână liberă și se plătesc de vită 40 cr. până 1 fl.; almintreale care cunosc pe „Argus” — care se putea scrie și Ripa — nu stă de vorbă cu el, de oare-ce nu merita, că ori-unde s'a aflat și se află numai certe și desbinări a făcut și face, de te miri că mai poate subsista între cei ce-l cunosc, și eu cu „Argus”, care culege de pe străde și biruri vorbe și datele, în publicitate nu mai stau de vorbă.

Constantin Cothișel,
preot gr.-or.

VARIETĂȚI.

(Divorț baronesc.) Mare sansașiune a făcut în Pesta scriea, că baronesa Otília Bornemisza, fiica milionarului Heinrich de Schosberger, a fmanat cerere de divorț contra bărbatului ei br. Paul Bornemisza. Ca motiv se aduce antipatia ce o au ambii, unul cătră altul, Br. Bornemisza, care se trage din familie nobilă ardeleană, se va duce după despărțire la America, ca să trăiască acolo ca farmer (arendator).

(Gelosia măcelarului.) August C., măcelar în strada Perineilor din Paris, e înșurat cu o femeie tină și foarte frumoasă, de care e foarte gelos.

Atins acum căva timp de o boală foarte gravă trebuie să stea la pat și rugă pe fratele sau Ferdinand, în etate de 24 ani, de a-l înlocui la prăvălie.

Acesta din urmă se instalează pentru moment la domiciliul măcelarului. Nefericitul August creșea a băga de seamă, că fratele sau se arăta prea curtenitor pe lângă nevastă-sa și începuse a-i roade inima. Cu creierii inferențiali se hotărâ a-i supraveghea cu atențiune.

Mai alaltă-seară, după-ce închise prăvălia, Ferdinand și cumnată-sa se suiră puțin sus și steteră de vorbă cu bolnavul, apoi trecură într-o odă de alături, se puse a juca cărți.

De odată August C., nebun de furie, cu ochii ești din cap se aruncă asupra lor, scoțend un cuțit lung și pruncând de încremenea jucătorilor, fi jabi de mai multe-ori cu el.

Cu toate că era rănit la mână, Ferdinand sări asupra bolnavului și-l desarmă. În

urmă îl ținu astfel până-ce veniră agenții poliției, pe care-i chemase vecini la audirea țipetelor de spaimă.

D-na C... atinsă la umăr, o luase la fugă nebulă de spaimă.

Comisarul de poliție al cartierului, pre-venit, a pus sub arest în casă pe bolnav, neputendu-l ridica.

Se crede că aceasta încercare de crimă a comis-o într'un acces de nebulă.

Din public.*)

Apel!

Este un adevăr recunoscut de toți, că un popor fără industrie și comerț dezvoltat, nu este în stare a face pași serioși spre civilizațiune.

Poporul nostru, convingându-se despre acest adevăr în timpul cel scurt dela desțep-tarea sa, a și început a pune temelile desvol-tării sale industriale și comerciale.

Pentru a obține însă pe acest teren re-sultate satisfăcătoare dezvoltarea trebuie să fie progresivă și omnilaterală.

Purcedend dela aceste adevăruri stabi-lite de știința națională-economică și convingându-ne după o serioasă cumpănire a împre-giurărilor locale, că aici în Orăștie există con-dițiile necesare pentru întemeierea industriei ti-pografice: noi subsemnații am luat asupra noastră misiunea a înființa în Orăștie un

„Institut tipografic”
pe acții, corespundător recerînțelor de astăzi.

Spre a realiza acest scop, Vă invităm prin aceasta a concurge și D-Voastre ca sub-scripțiuni cât mai numeroase la întemeierea acestei societăți pe acții.

Societatea se va înființa pe timp nede-terminat, cu un capital social de 5000 fl., care se va realiza prin emisiunea a 200 acții de câte 25 fl.

La subscriere se vor plăti 10%, adică 2 fl. 50 cr. de acție și 50 cr. taxă de in-scriere, ear' restul se va solvi succesive și în modul ce-l va satori direcțiunea institutului proiectat.

Fundatorii nu-și rezervă nici un drept față cu institutul ce voesc a-l înființa.

Subscrierile se fac la domni: Dr. Ioan Mihu, avocat; Samuil Pop, avocat; Dr. Stefan Erdelyi, medic; Ioan Mi-haiu, cassar; George Baciu, comerciant; Aurel P. Barcian, contabil, toți din Orăștie; Laurian Bercean, notar în Romos; Petru Beles, notar în Căstau; Dumitru Iosif, notar în Beriu; Avram Mihailă, preot în Romosel; Ioan Botean, în Binișni; Du-mitru Iancu, preot în Turdaș; Teodor Crișan, preot în Cujir; George Lucașiu, notar în Bobâlna și Simeon Filimon, preot în Vărnaga, care sunt autorizați sub răspunderea solidară a subsemnaților a încasa rata primă de 2 fl. 50 cr., precum și taxa de înscriere de 50 cr.

Subscrierile se vor încheia în 18 Fe-bruarie 1888 st. n.

Orăștie, în 1 Februarie 1888 st. n.
Dr. Ioan Mihu m. p., Samuil Pop m. p., Dr. Stefan Erdelyi m. p., Ioan Mihailă m. p., George Baciu m. p., Aurel P. Barcian m. p., Nicolae Popoviciu m. p., Iustin Moldovan m. p., Ioan Lăzdroiu m. p., Simeon Corvin m. p., Toma Haneș m. p., George Joandrea m. p.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re-dacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 7 Februarie n. În par-lament-deputatul german-național Knotz, a făcut propunerea, ca tractatul germano-austriac să se inarticuleze.

Berlin, 7 Februarie n. Principele de Bismarck primește din toate păr-țile țerii depeși de felicitare.

Paris, 7 Februarie n. Pressa pa-rișiană e de părere, că discursul prin-cipelui Bismarck este numai la aparență pacinic, în realitate nu. Proclamarea hegemoniei militare a Germaniei ar vătămă egoismul altor pu-teri și ar justifica înarmările Rusiei.

Londra, 7 Februarie n. Foile engleze dăce, că discursul lui Bis-marck e o puternică garanță de pace; ori-care Englez trebuie să-l admire cu mulțumită.

București, 7 Februarie n. Re-sultatul alegerilor până acum e urmă-torul: 117 guvernamentali, 43 opozițio-nali și 5 independenți.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Caransebeș, 8 Februarie n. (Te-legramă particulară.) Peste 4000 alegători au acclamat de de-puțat dietal pe protopresbiterul Or-șovei Mihail Popoviciu.

Budapesta, 8 Februarie n. Casa deputaților a desbatut budgetul ministerului de finance. La în-trebarea lui Helfy și Ugron, a de-clarat Tisza, că acum poate promite cu toată pozitivitatea, că ea la în-ceputul sesiunii de toamnă va pre-senta proiectul pentru răs-cum-părarea regalilor. După aceea a dat numai decât deslușiri despre cea din urmă operațiune de credit și a respins afirmațiunea, că aceea ar fi fost impusă de cea mai mare nevoie, căci cerințele sunt acoperite pentru mai multe luni.

Bibliografie.

„Umbre Fugare”. A apărut fascicolul al doilea din poeziile lui C. I. Stefanescu, cu acest nume. București 1888.

„Comedia Greacă”, studiu asupra comedii-lor lui Aristofanes, de Ilie Nasipean. Tesa de licență susținută la facultatea de litere din București. 1887.

„Despre Areopag”, studiu de G. I. Pi-tiș. Tesa de licență susținută la facultatea de litere din București. 1887.

„Macedonia” se numește o revistă nouă, care a apărut la București și e destinată pentru Românii din Peninsula-Balcenică. Redactorii ei sunt mai mulți Români din Macedonia, care ne spun în pre cuvântarea revistei acestea: „Limba noastră, de o formațiune pur roma-nică, a rămas aproape străină de studiile ce s'au consacrat trunchiului neolatin, pentru-că mai nimeni nu o cunoștea. Noi credem, că vom aduce un folos real științei, dacă vom încerca studii asupra dialectului macedo-român; drept aceea, ne vom silii a da la lumină spec-imene, atât din literatura noastră populară, cât și din cea de formațiune nouă, punend la îndemâna oamenilor competenți, prin modul acesta, un material bogat și interesant, ca forme și cuvinte, pentru studiul dialectului. Am vădut scriitorii de o autoritate europeană, care induși negreșit în eroare, prin informa-țiuni răuvoitoare și interesate, reduceau nu-mărul nostru la o cifră ridicolă!... Noi vom proba prin acte indiscutabile, că acest număr este îndestul de mare, pentru-ca să ne îndre-pătească a pretinde un rol de căpetenie în evenimentele ce ar pute să survină în pen-insulă și care ar tinde să transforme starea actuală de lucruri. Prin afirmări neadeverate nu se micșorează un popor; se măresc însă dificultățile când intervine un factor nou. Într'un cuvânt, a lucra pentru afirmarea na-ționalității Românilor din Peninsula-Balcenică și pentru respectarea drepturilor lor strămo-șești, pe de o parte, ear' pe de alta a des-groapa trecutul literar al acestei naționalități, precum și a cultiva cu stăruință dialectul ce vorbesce, eată în scurt, îndoița țintă ce ur-mărim”.

Noutăți musicale.

Au apărut în edițiunea Gebauer, Bu-curești, Călea Victoriei, următoarele opuri mu-sicale:

„Aș vrea”. Romanță.
„Viața studenților”, vals de Benotti.
„Amalia”, polcă de Cirilo.
„Romanță”, de Constantinescen.
„Pentru ce ai dispărut”, romanță de Io-nesc Nast.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 29 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Leon Braun din Orșova, de cătră judecătoria reg. de acolo.

Posturi vacante:

— Un post de oficial de mine clasa IX la minele din Șemniț, cu salariu anual de 1000 fl., 68⁰⁰ lemne de foc și cuartir liber; unul de clasa a X-a cu salariu anual de 800 fl., 54⁰⁰ lemne de foc și cuartir liber; unul de clasa a XI-a cu salariu anual de 600 fl., 41⁰⁰ lemne de foc și cuartir liber. — A se adresa până în 29 Februarie st. n. a. c. la direcțiunea de mine în Șemniț.

— Un post de magistru postal în Po-lena-mare (com. Zemplen) pe lângă 100 fl. cauțiune; salariu anual 150 fl. și 40 fl. paușal pentru cancelarie. — A se adresa până în 28 Februarie st. n. a. c. la direcțiunea poștală-telegrafică în Cașovia.

— Un post de magistru postal în Han-gacs (com. Borsod) pe lângă 100 fl. cauțiune, 180 fl. salariu și 40 fl. paușal pentru cancelarie. — A se adresa până în 28 Fe-bruarie st. n. a. c. la direcțiunea poștală-telegrafică în Cașovia.

— Un post de notar clasa a II-a la tribu-nalul reg. din Eperjes cu salariu anual de 800 fl. și 150 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 21 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Palugyay Gustav în Eperjes.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 8 Februarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 766.9)	Diferența din preșină	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vântului
Observat				
720.2	+2.0	-11.6	-5.6 — 11.6	O

Din țeară, 6 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Tempe-ratura Celsius	Vântul direcția și tăria
Sătmăr	756.3	-10.0	V —
Oradea-mare	757.2	-8.6	NV 1
Cluj	757.2	-4.3	SV 1
Orșova	756.0	-4.3	N 3
Timișoara	755.2	-5.0	N 3
Arad	755.7	-7.0	V 2
Panciova	756.7	-3.2	SO 2

Sosiți în Sibiu.

La 7 Februarie n.

Hotel Neuhierher. Nedelkovits, întreprinzător din Kineen; R. Helf, locotenent din Giurgevo; G. Schubert, R. Reiss, A. Köhl, comercianți din Viena; Bettelheim, comerciant din Budapesta; Telle, comerciant din Graz.

Economic.

Convocare. Domnii acționari ai insti-tutului de credit și de economii „Murășiana”, societate pe acții, se invită în sensul §-lui 15 din statute la I-a adunare generală ex-traordinară, care se va ține în Reghin Duminecă la 4 Martie st. n. 1888 la 2 oare d. a. în localul institutului, spre care scop d-nii acționari, care voesc a participa la aceasta adunare, sunt poțiti în sensul §-lor 17, 18 și 19 din statute, a-și prezenta la cassa institu-tului acțiunile originale și eventualele doveți de plenipotență, cel mult până în 3 Martie st. n. a. c. 6 oare d. a. Obiectele ordinii de și sunt: 1. Cuprinderea statutelor în protocolul adunării generale în sensul ordinațiunii tribu-nalului din Orșorheiu. 2. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și des-pre rezultatul primului an de activitate. 3. Raportul comitetului de supravegheare. 4. De-ciderea asupra raportului și bilanțului provisor al direcțiunii. 5. Intregirea direcțiunii. 6. Even-tuale propuneri făcute în sensul §-lui 27 din statute. 7. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale extraordinare. Reghin la 5 Faur st. n. 1888. Direcțiunea.

Rentă de aur ungară. Camera bursei din Viena a publicat, în înțelesul noului con-clus al ei, înconștințarea că titolele provenite din renta de aur nouă ungară se vor consemna întocmai ca titolele emisiunii de mai înainte. Și comisiunea pricepătorilor de lucru dela bursa din Berlin a dat cu privire la comerțul rentei de aur ungare tot o asemenea declarațiune.

Importul de făină al Angliei în 1887. Între regulații consumenți ai făinii austro-ungare, Anglia stă pe cea mai înaltă treaptă. Ea impoartă pe fiecare an cantități mari de făină dela noi; după-cum află „Pester Lloyd” din izvoare engleze, s'au importat în 1887 preste Fiume în Anglia 1,390.905 cen-tinare engleze. E cantitate foarte mare, dacă cugetăm la concurența cea mare a celor mai mari state. E drept, că în 1885 s'a importat în Anglia 1,816.231 cent. engl. așadar mai mult ca în 1887, dar' asta s'a întâmplat și Germaniei, care în 1886 a exportat 816,739 c. e. dar' în 1887 numai 588.876 c. e. tot astfel Franceiei: Anglia a importat în 1886 deja 114.594 c. e. însă în 1887 abia 96,620 c. e. Singur importul din Statele-Unite a crescut în 1886 de 11,473.192, în 1887 de 14,873.443 m. e.

Direcția căilor ferate din România a făcut în Viena o nouă comandă de 500 va-goane, din care 250 de călători și 250 de bagaje.

Din cauza zăpezii troienite pe liniile căilor ferate, comunicațiunea e întreruptă pe mai multe linii, între Budapesta-Alba-regală, apoi între Budapesta-Bruck, Budapesta-Solnoc, Budapesta-Cașovia. Pentru depărtarea zăpezii se lucră în contin cu militari.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Leopold Swoboda, comerciant din Prosznitz; Th. Fuszgänger, comerciant din Bielitz; Teodor Epstein, comerciant, Ludowic Trauner, Carol Schulmeister, toți din Viena.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 7 Februarie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.90 până fl. 5.70, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.70, până fl. 4.50 scăra 70 până 75 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.70 până fl. 2.20, cucuruz 70 până 75 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mălaiu 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.10 până fl. 1.50, sementă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linteă 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slănină 100 chilo fl. 56.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 56.—, sêu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sêu fl. 31.— până fl. 34.—, lumini turnate de sêu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 45 cr., carnea de porc 40 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 45 până 50 cr.

Piața din Sighișoara, 6 Februarie. Grâu curat hectolitru fl. 4.70 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; scăra fl. 3.20 până fl. 3.50; ovșul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruz fl. 3.70; fasolea fl. 5.60; crumpene fl. 1.70; mazerea chilo 20 cr.; linteă 24 cr.; mălaiu 9 cr.; lumini de sêu chilo 40 cr.; săpunul 23 cr.; sêu brut 22 cr.; sêu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 72 cr.; carnea devită 32 cr.

Târgul de rimători în Steinhbruch. În 6 Februarie n. s'a notat: ungurești, bătrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. ungurești grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 49 1/2 cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr. până 49.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., româncesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 46.— cr. până 47.— cr., transito de mijloc 45.— cr. până 46 1/2 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr., îngrășiți cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 cumpenți la gară.

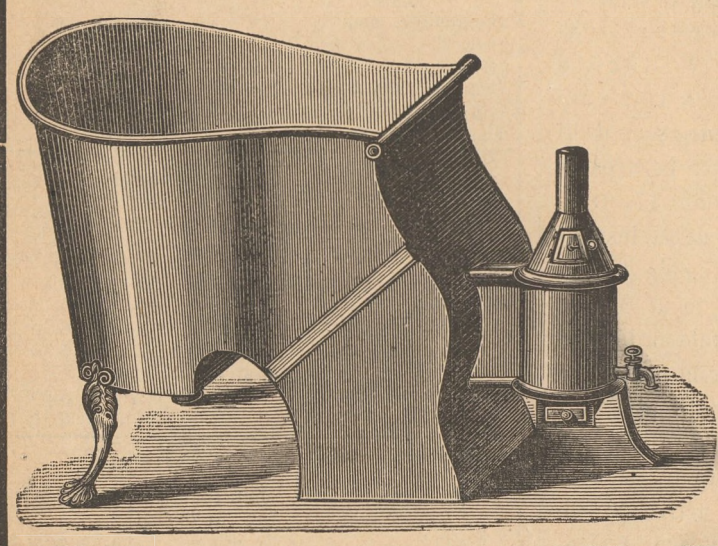
Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Febr. 1888.

Sămnițe	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până	Calitatea per 100 chilog.	Prețul per 100 chilog. dela până
Grâu				
Bănătesc, nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sămnițe, vechi ori noua				
Săcără				
Orz	Nutret de vinars	70—72	5.55	5.70
	de bere	60—62	5.40	5.60
OVēs		62—64	5.75	6.8
Cucuruz (porumb)	bănat	64—66	6.90	7.60
	de alt soi	39—41	5.40	5.75
		75	5.65	5.70
Hrișcă		73	5.55	5.6
			6.25	7.—
Vermi				
Grâu	de primă	7.38	7.40	
Cucuruz	de primă	7.80	7.82	
OVēs	de primă	6.05	6.07	
	de primă	5.72	5.74	
Produce diverse				
	Soiul			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42.—	45.—	
	franceză	—	—	
	italiană	—	—	
Olen de rap.	roșie	42.—	46.—	
Olen de rap.	roșu	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	58.—	58.50	
Slănină	dela țeară	49.—	50.—	
	sventată	55.50	56.50	
	afumată	31.—	32.—	
Prune	din Bosnia, în buți	—	—	
	din Săbia, în buți	—	—	
Lictar	slavon, nou	13.50	14.—	
	bănătesc	12.25	12.50	
Nuci	din Ungaria	—	—	
Gogoși	ungurești	—	—	
	sârbesci	—	—	
Miere	brută	—	—	
	galbină străcurată	83.—	84.—	
Ceară	de Rosenau	118.—	119.—	
Spirit	Spirit	24.25	24.50	
	Drojș țe de spirit	23.—	23.50	

Cursul pietii din Sibiu.

din 8 Februarie st. n. 1888.

Hârtie monetă română	Cump.	8.35	vënd.	8.40
Lire turcești		11.20		11.25
Imperiali		10.20		

Scaune de scaldat

comune și de încălzit

ține în provisiune

Carol F. Jickeli.

Sibiiu. Piața mică.

[540] 3-4

Veritabil numai cu aceasta marcă de fabrică.

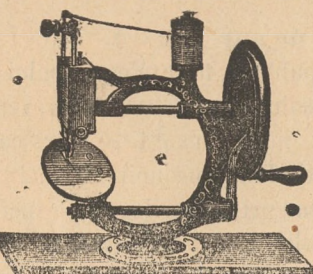
Elixir de putere pentru nervi

al profesorului Dr. Lieber

spre vindecarea durabilă a celor mai cerbi-coase boale de nervi, în special a gălbi-nării, durerii de cap, a sentimentelor de spaimă, a migrenurilor, a bătăturii de inimă, a durerilor de stomach etc. — Detaluri conține circularul alăturat sticlei. — Pre lungă trimiterea banilor ori pre lungă rambursă se poate căpăta în apo-teci în sticle a 2 fl., 3 fl. 50 cr. și 6 fl. 50 cr.

Depositol principal: în apt. lui I. de Török, în Budapesta. Depozituri: apoteca „La crucea de Gené”, în Sibiiu și apoteca Dr. Rothschnack, în Dobrișin.

[507] 7-13

O nouă invențiune!

n'a produs încă nici odată în viață atâta admira-țiune îndreptățită, ca și

Mașina de cusut universală

„Phönix“

ce se potrivește pentru toate materiile și e construită de mecanicul de artă englez dl **Martson**.

Această mașină prestează servicii excelente la ori-ce lucru de cusut:

- Ea coasă toate stoffele fără deosebire.
- Ea e durabilă din oțel și din fer.
- Ea e simplă și ușor de manipulat.
- Ea se furnizează pe deplin capabilă de lucru.
- Ea aproape nici odată n'are trebuință de reparatură.

Mașina are o întocmire, că acul nu poate să se rupă la cusut așa ușor, și este practică în toată privința. Fiecare se-și cumpere numai decât aceasta admirabilă mașină de cusut universală fără prejudeci, căci eu reîntorc ori-și-cui prețul îndată-ce mașina nu lucrează. Comande se efectuează prin rambursă postală și sunt a se a-dresa unic și singur la:

Depositul de fabrică pentru nouele invențiuni
a lui **Fekete**
în
Viena, Margareth, Wehr. 13/3
„zur ungarischen Krone“.

[522] 6-6

Institutul tipografic

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placute, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii po-porale, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

Călimdarul Poporului

pe anul viset

1888.

Anul III.

SIBIIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povețe economice pe fie-care lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corres-pondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătăia lui Sânt-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poezii („Soarele mire” de S. Bodnărescu; „Pribeagul” de Andreiu Bârseanu; „Kamadeva” de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hoptar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Târgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

Numai 20 cr. exemplarul.

Mersul trenurilor																									
pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.																									
Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu					
	Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren de porțano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțano							
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	2.—		Teiuș	1.42	11.24	3.—		Copsa mică			2.29	4.15		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	2.32	12.09	4.59		Șeica mare			3.02	4.45		
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Loameș			3.46	5.26		
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	{	—		2.32	Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Ocna			4.18	5.57		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46		{	4.01		7.20		2.17	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiiu—Copsa mică						
Várad-Velence		7.11	9.12	2.01	Feldioara		4.47		7.57	Glogovaț	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	11.—	2.32	6.15		Sibiiu			8.50	10.25		
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Apatia		5.28		8.24	Gyorok	3.19	5.07	6.38	Deva	11.21	2.52	6.35		Ocna			9.17	10.49		
Mező-Telegd			9.39	2.19	Ágostonfalva		5.59		8.47	Pauliș	3.43	5.19	6.51	Branicla		3.23	7.02		Loameș			9.45	11.15		
Rév		7.41	10.17	3.24	Homorod		6.49		9.24	Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Șeica mare			10.20	11.45		
Bratca			12.16	3.47	Hașfalău		8.35		10.37	Conop		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Copsa mică			10.49	12.10		
Bucia			12.54	4.07	Sighișoara		9.12		11.—	Zam		6.28	7.55	Soborșin		4.44	8.11								
Ciucia		9.04	1.57	4.35	Elisabetopole		9.56		11.34	Gurasada		8.01	9.12		5.30	8.46									
Huiedin		9.34	3.11	5.15	Mediaș		10.37		12.03	Ilia		8.55	9.58	Bérvava		6.27	9.33		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.						
Stana			3.40	5.37	Copsa mică	{	10.59		12.18	Conop		8.34	9.41	Radna-Lipova		6.47	9.53		Cucerdea			3.22	10.20	3.25	
Aghirș			4.15	5.53	Micăsasa	{	11.37		12.42	Deva		9.19	10.17	Pauliș	9.06	7.28	10.27	5.50	Cheța			3.52	10.50	3.58	
Ghirbău			4.36	6.05	Blaj		12.16		1.11	Simeria (Piski)	1.47	9.51	10.42	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Ludoș			4.13	11.11	4.20	
Nădășel			4.55	6.20	Crăciunel		12.33		1.23	Orăștia	2.08	10.35	11.07	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.19	M.-Bogat			4.23	11.20	4.30	
Cluj	{	10.34	5.26	6.38	Teliuș		1.51		2.06	Șibot		11.11	11.37	Arad	{	8.42	11.39	7.38	Cipeu-Iernut			5.—	11.57	5.11	
Apahida	{	11.—		7.08	Aiud		2.18		2.27	Vințul de jos		11.43	12.—	Szolnok	{	9.17	12.31		Kerelő-Sz.-Pál			5.15	12.12	5.28	
Ghirș	{	11.19		7.36	Vințul de sus		2.48		2.49	Alba-Iulia		12.18	12.29	Budapesta	{	2.32	5.12		Nireșteu			5.38	12.36	5.53	
Cucerdea		12.33		9.16	Uioara		2.56		2.56	Teiuș	8.05	12.36	12.46	Viena		6.—	8.20		Oșorheiu	{		5.57	12.55	6.13	
Uioara		1.11		10.—	Cucerdea		3.14		3.12		8.59	1.29	1.41			3.—	6.05		Reghinul-săs.			6.17	1.20		
Uioara		1.18		10.09	Ghirș		4.01		3.76													8.16	3.22		
Vințul de sus		1.25		10.48	Apahida		5.28		5.01																
Aiud		1.46		10.48		{	5.56		5.21																
Teliuș		2.25		11.55	Cluj		6.37	6.01	8.—																
Crăciunel		2.50		12.24	Nădășel		6.58	6.19	8.36																
Blaj		3.03		12.52	Ghirbău		7.14		9.02																
Micăsasa		3.35		1.34	Aghirș		7.29		9.32																
Copsa mică		4.01		2.19	Stana		7.56		10.11																
Mediaș		4.20		2.46	Huiedin		8.18	7.12	10.51																
Elisabetopole		4.55		3.31	Ciucia		8.58	7.41	12.16																
Sighișoara		5.42		3.59	Bucia		9.15		12.50																
Hașfalău		6.01		4.32	Bratca		9.34		1.19																
Homorod		6.53		6.53	Rév		9.53	8.20	2.—																
Ágostonfalva		7.27		7.21	Mező-Telegd		10.25	8.46	3.04																
Apatia		8.36		8.23	Fugyi Váshely		10.47		3.36																
Feldioara		9.06		9.02	Várad-Velence		10.57		3.52																
Brașov	{	9.46		9.52		{	11.04	9.11	4.03																
Timiș	{	1.55			Oradea-mare	{	11.19	9.16	4.47																
Predeal		2.53			P. Ladány		1.15	10.37	1.23	7.30															
București		3.28			Szolnok		3.29	12.20	3.24	5.25															
		9.35			Budapesta		6.33	2.15	7.45	10.—															
					Viena		2.50	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.